

Sygn. akt IV U 294/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 maja 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **A. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z dnia(...). znak: (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I oddala odwołanie;

II zasądza od A. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód A. S. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...) znak: OW- (...), którą organ rentowy odmówił mu prawa do wypłaty jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia (...) roku, wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy oraz zasądzenie od strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że nie ma podstaw do przyjęcia, że świadomie naruszył jakiegokolwiek zasady lub zdawał sobie sprawę z grożącego mu niebezpieczeństwa, a mimo to bez potrzeby narażał się na niebezpieczeństwo, lekceważąc następstwa własnego zachowania się. Powód podniósł, że w żaden sposób nie przyczynił się do wypadku, bowiem zdarzenie było losowe i niespodziewane.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podnosząc że do wypadku doszło wskutek rażącego naruszenia przez powoda przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia z powodu wyłącznej jego winy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. S. w okresie od (...) roku zatrudniony był w P.H.P.U. (...) J. T. w Ś. jako kierowca w wymiarze ¼ etatu.

W dniu (...) roku powód wykonywał swoją pracę na terenie S.. Około godziny 14.30 po rozładunku wcześniej przywiezionego piasku A. S. w celu regulacji hamulca kół tylnych samochodu (...) zaparł koło kamieniem w celu zabezpieczenia przed ruchem pojazdu i przystąpił do regulacji hamulca. Nie podłożył kamienia pod drugie koło, gdyż tamtędy wchodził pod auto. Regulacja polegała na poluzowaniu tzw. grzechotki w systemie regulacji skoku hamulca.

Czynność tę powód wykonywał wielokrotnie w ten właśnie sposób, chociaż miał świadomość, jakie mogą być tego konsekwencje dla zdrowia i życia. Mimo próśb nie udało mu się skłonić pracodawcy do zakupu klinów.

Samochód, podczas wykonywania przez powoda w/w czynności, stoczył się, najeżdżając kołem na okolice miednicy powoda, powodując wieloodłamowe złamanie talerza kości biodrowej lewej z przemieszczeniem odłamów, złamanie trzonu gałęzi dolnej lewej kości łonowej z przemieszczeniem odłamów, złamanie gałęzi dolnej prawej kości łonowej z przemieszczeniem odłamów, niedowład lewego nerwu strzałkowego, otarcia bocznej powierzchni uda lewego.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu
- zeznania powoda k. 100-101
- dokumentacja zdjęciowa k. 89-94

Właściwym zabezpieczeniem (...) było ułożenie co najmniej dwóch klinów odpowiednio pod kołami. Powód powinien był dodatkowo zaciągnąć hamulec ręczny celem zabezpieczenia przedmiotowego samochodu przed samowolnym stoczeniem się. Użycie przez powoda kamienia do zablokowania koła przedmiotowego samochodu ciężarowego było działaniem niewłaściwym i nieadekwatnym i niezgodnym z zasadami bezpieczeństwa pracy do prawidłowego zablokowania koła samochodu, co spowodowało jego „wypadnięcie” spod koła i tym samym samowolne stoczenie się przedmiotowego samochodu.

Powód naprawiał samochód ciężarowy w miejscu do tego nie przeznaczonym, tj. na podjeździe. Nie zabezpieczył przedmiotowego samochodu przed niezamierzonym przemieszczeniem w sposób właściwy i nie użył tzw. leżanki monterskiej celem szybkiego wysunięcia w przypadku zaistnienia zagrożenia dla zdrowia lub życia. Powód rażąco naruszył obowiązujące przepisy BHP używając niewłaściwego zabezpieczenia (...) ustawionego na podjeździe przed niezamierzonym przemieszczaniem się.

Brak klinów stalowych do zabezpieczenia koła samochodu przed jego niezamierzonym przemieszczeniem się uniemożliwił regulację hamulców z uwagi na zagrożenie dla zdrowia lub życia osoby wykonującej pod przedmiotowym samochodem ich naprawy z uwagi na niemożność użycia tych hamulców.

Nieprawidłowe zabezpieczenie przedmiotowego samochodu, podłożenie kamienia pod koło zamiast klinów oraz nie włączenia biegu spowodowało przejechanie ubezpieczonego i stworzyło również potencjalne zagrożenie wypadkowe dla innych osób oraz dla pojazdów, które mogły się znaleźć na drodze samowolnego ruchu samochodu.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z dnia (...)
- opinia uzupełniająca – k. 46-71.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na zeznaniach powoda, które zasługiwały na wiarę, a które w zasadniczych dla rozstrzygnięcia kwestiach nie były sporne ani z pozostałym materiałem dowodowym znajdującym się w aktach ZUS ani z wnioskami wyciągniętymi przez biegłego. Na opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i rozliczenia kosztorysów naprawczych sąd oparł się jedynie o tyle, o ile pokrywała się ona w przyjęciu stanu faktycznego zgodnego z zeznaniami powoda i świadka J. W. złożonymi zarówno w postępowaniu karnym jak i w oświadczeniu na potrzeby postępowania powypadkowego oraz o tyle, o ile opinia ta pokrywa się z wnioskami, które można wyciągnąć z doświadczenia życiowego, co do skutków takiego zachowania powoda. Natomiast w pozostałym zakresie opinia, zdaniem sądu, zawierała zbyt wiele własnych ustaleń biegłego w zakresie stanu faktycznego wobec braku w tym zakresie wytycznych ze strony sądu.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, w czasie pozostawania.

Za wypadek przy pracy uważa się również nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 3 ust. 3 pkt 8) powyżej cytowanej ustawy.

Z treści powołanej regulacji wynika, że elementami koniecznymi uznania zdarzenia za wypadek przy pracy są nagłość zdarzenia, wywołanie zdarzenia przyczyną zewnętrzną, skutek powodujący uraz lub śmierć oraz pozostawanie w związku z wykonywaną pracą. Nagłość charakteryzuje się czymś nieprzewidywalnym, nieoczekiwanym, oraz raptownym. Powyższa cecha musi dotyczyć samego zdarzenia, a nie skutku pod postacią urazu lub śmierci. Ponadto zdarzenie spełniające kryterium „nagłości” musi zostać wywołane przyczyną zewnętrzną, co oznacza, że nie może pochodzić z organizmu ubezpieczonego dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu lub śmierci ubezpieczonego.

Jako zewnętrzną przyczynę sprawczą wypadku przy pracy należy rozumieć każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego zdolny – w istniejących warunkach – do wywołania szkodliwych skutków. Wymaganie, aby uraz został spowodowany czynnikiem zewnętrznym wskazuje na konieczność związku przyczynowego między urazem i czynnikiem pochodzącym spoza organizmu poszkodowanego, przy czym czynnik ten ma zadziałać w ramach nagłego zdarzenia wywołanego przyczyną zewnętrzną. Ten element należy rozumieć w ten sposób, że wypadek przy pracy musi być wywołany taką przyczyną, zaś uraz spowodowany wypadkiem jest skutkiem działania czynnika zewnętrznego, pochodzącego spoza organizmu poszkodowanego.

Nagłe zdarzenie powodujące uraz lub śmierć ubezpieczonego nie musi nastąpić w czasie pracy i w miejscu pracy, lecz może mieć miejsce w dowolnym czasie i miejscu, pod warunkiem, że pozostaje w związku z rodzajem pełnionej przez ubezpieczonego pracy.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, że zdarzenie z dnia (...) roku, w wyniku którego powód doznał urazu w postaci wieloodłamowego złamania talerza kości biodrowej lewej z przemieszczeniem odłamów, złamania trzonu gałęzi dolnej lewej kości łonowej z przemieszczeniem odłamów, złamania gałęzi dolnej prawej kości łonowej z przemieszczeniem odłamów, niedowładu lewego nerwu strzałkowego, otarcia bocznej powierzchni uda lewego stanowiło wypadek przy pracy według definicji wskazanej w art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy.

Jednak zgodnie z art. 21 ust. 1 tej ustawy świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Zdaniem sądu powód rażąco naruszył obowiązujące przepisy bhp, używając niewłaściwego zabezpieczenia (...) przed niezamierzonym przemieszczaniem się. Nieprawidłowe zabezpieczenie przedmiotowego samochodu, podłożenie kamienia pod koło zamiast klinów spowodowało przejechanie ubezpieczonego i stworzyło również potencjalne zagrożenie wypadkowe dla innych osób oraz dla pojazdów, które mogły się znaleźć na drodze samowolnego ruchu samochodu. Jak wynika z zeznań powoda, powód miał pełną świadomość zagrożenia, a jednak zdecydował się narazić swoje zdrowie, a nawet życie podejmując się niebezpiecznej naprawy. Brak klinów nie odejmuje, zdaniem sądu,

odpowiedzialności powoda za podjęcie zagrażających życiu i zdrowiu czynności albowiem z materiału dowodowego wynika, iż decyzja powoda była samowolna, nie konsultowana z pracodawcą, do którego powód mógł zadzwonić celem poinformowania o konieczności przysłania pomocy do uruchomienia auta, bądź osób z niezbędnym sprzętem.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono (punkt I wyroku).

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) znajduje oparcie w art. 98 k.p.c w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U z 2013r., poz. 490).